

РЕШЕНИЕ

№ 5690

гр. София, 19.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7350** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на „Еко Билд Проджект“ ООД, седалище и адрес на управление – гр. П., [улица], ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя – Е. М., чрез адв. Ч. – АК Б. срещу Решение № Ц-17/ 01.07.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, по т.VII от разпоредителната част с която се актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500kW до 1.5mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство – определена с Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР и се определят премии във връзка с определени и/или актуализирани цени по Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР в частта по т.35 – 468,02лв./МВтч и определя премия в размер на 79,61лв./МВтч.

С жалбата се иска съдът да прогласи нищожността Решение № Ц-17 от 01.07.2022 г. на КЕВР като постановено при неспазване на установената форма за издаване на административния акт, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона, и алтернативно – при липса на основания за нищожност – актът да бъде отменен в частта, с която се актуализира

преференциалната цена на електрическа енергия, произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500 kW до 1,5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство – определена с Решение № Ц – 13 от 01.07.2014 г. на КЕВР, в частта по т. 35 – на 468,02 лв. и в частта, с която се определя премия във връзка с определение и/или актуализирани цени по Решение № Ц – 13 от 01.07.2014 г. на КЕВР – по т. 7.25 за Електрически централи с инсталирана мощност над 500 kW до 1.5 MW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия с актуализирана преференциална цена в размер на 468,02 лв. – премия в размер на 79,61 лв.

Ответникът– Комисия за енергийно и водно регулиране изразява становище за неоснователност на депозирания жалба с аргументи за правилност и законосъобразност на оспорваното Решение на КЕВР. От своя страна, възразява срещу претенцията за адвокатско възнаграждение на жалбоподателя като прекомерна и претендира разноски по списък.

Заинтересованата страна Фонд "Сигурност на електроенергийната система" ЕАД, уведомен по реда на чл. 138, ал. 2 от АПК, не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществото на спора.

На тази база съдът съобрази и приема:

Жалбоподателят „Еко Билд Проджект“ ООД притежава електрическа централа с инсталирана мощност 1 487 kw съответстваща на понятието енергиен обект по смисъла на § 1, т. 23 от ДР на ЗЕ –над 500kw до 1,5mw. Същата се намира в УПИ XVI-410/ПИ 87374.511.422в [населено място], общ.Я..

Централата е въведена в експлоатация на 21.03.2015г. и има надлежно издадено разрешение за ползване. Налице е и договор за изкупуване на електрическа енергия № 1205/17.02.2015г. сключен между дружеството жалбоподател като продавач и „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД, - продавач. Налице е и договор за компенсиране с премия с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ № ВЕИ – 168/31.07.2019г. за ялото количество произведена енергия.

Към датата на сключване на договора за изкупуване на електрическа енергия е налице влязло в сила Решение Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР, в частта по т.35, въз основа на която произведената от дружеството електроенергия се изкупува по преференциална цена- 447,43 лв./MWh.

Съгласно чл.32, ал.4 от ЗЕВИ КЕВР ежегодно до 30 юни следва да определи преференциални цени за изкупуването на електрическата енергия от възобновяеми източници (ВИ), произведена от енергийни обекти с обща инсталирана мощност, по-малка от 500 kW - чл. 6, т. 1 във връзка с чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ).

Със Заповед № 3-Е-93 от 12.04.2022 г. на председателя на КЕВР е създадена работна група със задача да извърши анализ на данните и документите,

свързани с определянето на премии за електрическа енергия от възобновяеми източници, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW, както и определянето и актуализирането на преференциалните цени за продажба на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW.

На 23.05.2022 г. е изготвен доклад и проект на решение с вх. № Е-Дк-1499 от 23.05.2022 г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ и дирекция „Правна“, който са приети от Комисията с решение по т.1 и т. 2 от Протокол № 128 от 27.05.2022 г.

С т.3 от решение по Протокол № 128 от 27.05.2022 г. е насрочено обществено обсъждане по реда на чл. 3Е с определена дата 06.06.2022г. от 10ч. Общественото обсъждане е проведено, видно от Протокол от 06.06.2022 г.

На 01.07.2022 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което с 3 гласа „за“, от които 2 гласа „за“ на членове на Комисията със стаж в енергетиката е прието и процесно оспорваното решение.

В същото е направено кратко изложение и на становището на „Еко Билд Проджект“ ООД и са изложени основните съображения поради което същото/редом със становища на останалите дружества/ е прието за частично основателно, респ. частично неоснователно.

Това позволява да се заключи, че оспорваният акт е постановен от компетентен орган, в съответствие с изискванията за форма и съдържание и при липса на допуснати процесуални нарушения. Изложени са фактически и правни съображения позволяващи да се възприеме и анализира решаващата роля на енергийния регулатор, както и да се извърши преценка на правната квалификация изведена въз основа конкретните фактически установявания.

В този смисъл неоснователни са възраженията за нищожност, немотивираност и допуснати съществени процесуални правила при оспорване на акта.

Във връзка с преценката за съответствието му с материалния закон съдът съобрази:

По силата на чл. 32 ал.4 ЗЕВИ комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно до 30 юни актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8.

Съгласно ал.5 на посочената разпоредба коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за

производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти/ т.1/ и дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти/т.2/.

В своето най-актуално решение, а именно № 642 от 23.01.2025г. по адм.д. № 6691/2024, ВАС е постановил, че

„Преференциалната цена се определя веднъж за целия 20-годишен период, след което всяка година се актуализира със съответния коефициент, отразяващ изменението на трите елемента по чл.32, ал.2, т.6, 7 и 8 от ЗЕВИ, като полученият коефициент само числово изменя останалите елементи в модела, но няма възможност за различни финансови модели за изчисляване на цената с различни стойности....

След като преференциалната цена е сбор от ценообразуващите елементи, логично е при актуализирането ѝ, да се съберат ценообразуващите елементи, които се изменят....

С оглед изложеното, неоснователен е доводът в писмения отговор за неправилно приложение на коефициента по чл. 32, ал. 5 ЗЕВИ от КЕВР, тъй като с него е са актуализирани отделни елементи на преференциалната цена, а не цялата цена, както постановява закона. Съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 4 ЗЕВИ коефициентът отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, а именно разходите за суровини за производство на енергия, разходите за горива за транспорта, разходите за труд и работна заплата, а не и на останалите елементи посочени в чл. 32, ал. 2 от същия закон....“.

С настоящем оспорваното решение КЕВР е посочила, че коефициентът е изчислен като сбор от произведенията на относителните дялове, умножени със съответните индекси и е в размер на 1,85%, където:

21% относителен дял на разходи за растителна субстанция преди дисконтиране,

4,3% среден индекс на изменение за 2021г. на цената на суровината от земеделието-царевица за силаж по данни на МЗХГ

15,62% относителен дял на разходите за животинска субстанция преди дисконтиране

2,2% среден индекс на изменение за 2021г. на цената на суровината от земеделието-оборски тор по данни на МЗХГ

1,52% относителен дял на разходите за горива за транспорт преди дисконтиране

21,25% процент на изменение на разходите за горива за транспорт за 2021г. спрямо предходната, по данни на НСИ

8,40%-относителен дял на разходи за труд и работна заплата, преди дисконтиране

11,5% - процент на изменение на разходите на труд и работна заплата през 2021г.

спрямо предходната, по данни на НСИ.

С така полученият коефициент са коригирани трите ценообразуващи елемента по т.6,7 и 8 на ал.2 от чл.32 ЗЕВИ.- суровини, транспорт и труд.

Съгласно чл.35 ал.5 т.2 ЗЕВИ коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти, и като се вземе предвид дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти.

В тази връзка и по искане на жалбоподателя е допусната съдебно-икономическа експертиза.

Видно от заключението на съдебно-икономическата експертиза при изчислението си КЕВР е използвала относителните дялове за разходите, подлежащи на изменение от необходимите приходи- от сумата за всички разходи и възвращаемост от капитала. При това изчисление се получава коефициент за актуализация в по-нисък размер, поради използвани по-ниски относителни дялове.

Успоредно с това и от заключението на вещото лице по допуснатата СИЕ при изчисляване коефициента по чл.32 ал.5 ЗЕВИ по оспорваното решение, КЕВР не е използвала определеният съгласно решение № Ц-13 от 01.07.2014г. относителен дял на ценообразуващите елементи. Като краен резултат и след детайлен анализ по отделните компоненти, вещото лице посочва, че коефициентът по чл.32 ал.5 ЗЕВИ следва да бъде определен на 3,97%, наместо определеният от КЕВР 1,85%

При детайлна разбивка, заключението на вещото посочва, че разходите за суровини-растителна субстанция за с относителен дял - 45,11% и изменението следва да бъде + 4,3%, разходите за суровини – животинска субстанция са с относителен дял 33,56% и следва изменението да бъде с отрицателен знак -2,2%, разходите за горива и транспорт са с относителен дял 3,27% и изменението следва да бъде + 21,25% и разходите за ТРЗ са с относителен дял 18,05% и изменението следва да бъде + 11,50%. Изчислена съобразно заложеният коефициент и при изчисление относителните дялове на отделните ценообразуващи го елементи се получава преференциална цена в размер на 469,87/тон. На тази база прогнозната пазарна цена на производители от биомаса следва да бъде 388,41/МВтч, а премията – 81,46лв.

В заключение и отново на база на заключението на вещото лице се налага извода, че съгласно процесно определената цена не може да се запази изискването за среднопретеглена норма на възвращаемост на капитала от 7%/съгласно решението от 01.07.2014г./

Във връзка с допълнително поставено искане от ответника е допусната допълнителна

СИЕ със задача – произчисление при отчитане на експлоатационни разходи в размер на 69,64% от общите разходи, които формират крайната цена на групата производители, като се вземе предвид относителен дял на разходи за суровини от 36,62% за транспорт -1,52% за труд и работна заплата – 8,40% представляващи 46.54% от общите разходи формиращи крайна цена на група на производители, а не 100% както е посочено в първоначалното заключение.

Видно от изготвеното заключение коефициентът по чл.32 ал.5 ЗЕВИ е определен на 2,65%, т.е. същият е отново по-нисък и не дава необходимото изменение на подлежащите на актуализация разходи.

След оспорване посочените изводи е допусната тройна СИЕ, като заключението нея е изготвено въз основа на финансовият параметър на КЕВР и заключението съвпада с това обективизирано в оспорваното решение. Същото обаче, видно и от изявлението на вещите лица, както и от изложеното в самото заключение позволява на съда па заключи, че не е изготвено при отчитане на относителните дялове на компонентите. В този смисъл съдът цени заключението по тройната съдебно-икономическа експертиза единствено в смисъл, че същата потвърждава правилност, от математическа гледна точка на изчисленията на КЕВР. Успоредно с това същата не дава оборващо първоначалната експертиза заключение за отделните стойности и крайният коефициент при отчитане относителните дялове на отделните ценообразуващи го елементи. Тройната експертиза не е имала и такава задача всъщност.

С решение № 11252 от 16.11.2023г. по адм.д. № 7057 по описа на ВАС за 2023г., върховният съд е посочил като правилен подход при изчисленията именно този, обективизиран в заключението на вещното лице по първоначалната и допълнителната съдебна експертиза в настоящото производство. За да приеме и анализира данните от назначена в рамките на упражненият инстанционен контрол, експертиза ВАС е посочил, че :

„Същите са дали отговори на зададените въпроси и са посочили, че КЕВР използва относителните дялове на разходите, подлежащи на изменение, от необходимите приходи, т.е. от сумата на всички разходи и възвръщаемостта на капитала, при което коефициентът за актуализация се получава в по-малък размер, поради използвани по-ниски относителни дялове...

Горното води до извода, че изчислението на КЕВР е некоректно в частта на използваните относителни дялове и е довело като резултат до по-нисък коефициент за актуализиране на разходите за суровини, за горива, за труд и работни заплати, поради използване на по-ниски относителни дялове....“.

Изводът на ВАС е постановен в аналогичен контекст по приложение на чл.32 ал.5 ЗЕВИ, макар и за друг тип централа при спазване общият принцип на определяне ценообразуващи елементи в съотношение като относителни дялове поради което и е напълно приложим и относим към настоящото производство. Успоредно с това и доколкото е налице донякъде противоречива практика на ВАС настоящият състав счита практиката обективизирана в решение № 11252 от 16.11.2023г. по адм.д. № 7057

по описа на ВАС за 2023г. за приложима, доколкото същата е постановена в рамките на оспорване именно на решение № Ц-17/01.07.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране

В тази връзка съдът възприема и кредитира заключението на вещото лице по допусната и назначена съдебно-икономическа и допълнителна съдебно-икономическа експертиза като изготвено от експерт с необходимата квалификация, включен в списъка с вещи лица за чиято обективност не е налице основание за съмнение. Успоредно с това заключението е изготвено въз основа на надлежен аналитичен метод и въз основа на работа с относим и годен аналитичен материал/данни/. Освен това същото не е отречено или опровергано, нито е налице идентичност на задачите на тройната съдебно-икономическа експертиза, така, че да се налага допълнителен съдебен анализ на констатациите и обосновка на съдебните изводи.

Безспорно е между страните, че за определяне процентите на разходите съобразно ал.6,7 и 8 на чл.32 от ЗЕВИ са използвани надлежни източници на информация и изискванията на посочените разпоредби са спазени.

Дотук изложеното позволява да се приеме, че като процесното решение е в нарушение на материалноправните разпоредби по чл.32,ал.5 от ЗЕВИ и чл. 31, т. 1 ЗЕ - цените „да са недискриминационни, основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин“. Установената неправилност на оспорваният акт във връзка с определяне размера на индексирания цена рефлектира и върху законосъобразността на размера на определената премия.

Решението следва да бъде отменено и преписката да бъде върната на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване на изложените дотук съображения.

При този изход от спора основателна, съобразно чл. 143 ал.1 АПК е претенцията на жалбоподателя за присъждане сторените по делото разноски.

В рамките на последното проведено заседание по делото жалбоподателят е заявил изрично, че претендира разноски в размер на заплатените депозити за изготвяне на съдебни експертизи и заплатена държавна такса. Претенцията му възлиза на 2190лв.

С оглед изложеното и на основание чл.173 ал.2 Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ц-17/ 01.07.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, по т.VII от разпоредителната част с която се актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електроцентрали с инсталирана мощност над 500kW до 1.5mW, работещи чрез индиректно използване на биомаса от растителни и животински субстанции, с комбинирано производство – определена с Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР и се определят премии във връзка с определени и/или актуализирани цени по Решение № Ц-13 от 01.07.2014 г. на КЕВР в частта по т.35 – 468,02лв./МВтч и определя премия в размер на 79,61лв./МВтч.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при съобразяване констатациите и дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да плати на „Еко Билд Проджект“ ООД, седалище и адрес на управление – гр. П., [улица], ЕИК:[ЕИК] съдебно-деловодни разноски в размер на 2140 /две хиляди сто и четиридесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: